

[Bertel Dahlgaard.]

Var det ikke en idé, at det ærede medlem trak sin dagsorden tilbage og optog den, som det ærede medlems parti foreslog for tre uger siden?

Aksel Larsen: Der er sagt en del om den af det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft foreslåede dagsorden og motiveringen for den, men det er denne dagsorden og en anden dagsorden, der formentlig skal stemmes om, så derfor må jeg også tilføje nogle bemærkninger.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft siger, at det er rigtigt nok, at finansministeren før kommunevalget holdt en tale med stort set samme indhold som koordinationsministerens, men det, at det konservative folkeparti ikke dengang mødte frem og forsøgte at lave noget, der skulle se ud som ministerstorm, betyder skam ikke, at de ikke var villige til det, og han henviser som bevis til, at det konservative parti foreslog en dagsorden under finanslovdebatten i efteråret 1949. Det sidste ved vi udmærket; vi ved nemlig, at det konservative parti sørgede for at sikre sig, at situationen var en sådan, at dets dagsorden under ingen omstændigheder kunne vedtages, for så kunne man med sikkerhed stille den, men det betød jo ikke, at partiet ønskede regeringen væltet på daværende tidspunkt.

Dernæst er forholdet jo det, at for ganske kort tid siden, kort før påske, sluttede det konservative folkeparti et forlig med regeringen om meget vigtige økonomiske og finansielle spørgsmål, og det virker dog noget latterligt, at man så kort tid efter, at man har sluttet et betydningsfuldt forlig, siger: denne regering er fuldstændig umulig, den må vi af med! Den saglige begrundelse for at foreslå en dagsorden under denne sag fatter jeg ikke rigtig, for det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft har på sit partis vegne erklæret, at han med begge hænder og måske arme og ben vil stemme for de her forelagte forslag. For 14 dage siden sluttede man et storpolitisk forlig med regeringen. Nu foreligger en sag til behandling, forelagt af regeringen, som det konservative folkeparti vil stemme for, og således motiveret stiller man forslag om mistillidsdagsorden til regeringen. Nej, man må undskylde mig! Jo, siger det ærede medlem, nu er nemlig tiden inde, nu skal kursen ændres. Hvilken kurs? Hvad forstår man ved at ændre kurs? Formodentlig at man skal sejle en anden vej end hidtil. Hvilken vej har man hidtil sejlet? Den vej, man kalder liberaliseringsvej. Er det det, det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft er

modstander af, siden han siger, at kursen skal ændres, og at vi ikke mere kan finde os i, at vi er sejlet den vej, vi er sejlet de sidste par år. Det er han jo ikke. Så må man undskylde mig, så bliver det ærede medlems dagsorden totalt meningsløs. Jeg vil ikke dermed påstå, at det ærede medlem har misforstået mig, at det er fordi det ærede medlem og hans parti føler musklerne svulme i anledning af kommunevalget o. s. v. Jeg kan godt sige, at man følte trang til at lave en taktisk demonstration og håbede, at der ville blive lagt mærke til den på rette sted i indlandet og måske også på rette sted i udlandet, så man så, at det konservative folkeparti rigtignok er det parti, der er mest villigt til at kræve den politik forceret frem, som man formoder der næres ønske om et sted vestpå.

Den anden dagsorden, foreslået af de ærede medlemmer hr. Himmelstrup og Bertel Dahlgaard, finder jeg inderlig overflødig, så overflødig, at de ærede medlemmer lige så vel, hvis de ville foreslå en dagsorden, kunne have foreslået en dagsorden, sålydende: I det folketinget udtaler, at dagene længes, og at det formentlig bliver sommer engang, går det over til næste sag på dagsordenen eller noget i den retning. Det er rigtigt, at når rigsdagen skal behandle vareforsyningsloven, kan den også diskutere disse økonomiske problemer; selvfølgelig. Det er også rigtigt, at dagene længes, og at det engang bliver sommer, men hvad skal det til at foreslå den slags i en dagsorden? Jeg vil igen sige det, jeg har sagt så mange gange før, at det var meget mere rigtigt at tage stilling til den første dagsorden, der er kommet, og stemme for eller imod. Det forekommer mig, at selv venstre ikke behøvede anden motivering, end at det er utidigt spild af tingets tid, at det konservative folkeparti kommer og rasler med dagsordener ved denne lejlighed, når det fornylig har sluttet forlig med regeringen om vigtige spørgsmål, og når det erklærer, at det vil stemme med begge hænder for regeringens forslag.

Altså, vi vil stemme imod den konservative dagsorden, og hvad den anden angår, vækker den en følelse af inderlig ligeegyldighed hos os, så jeg er lige ved at sige, at vi agter ikke at lette os i sædet, men det bliver vi formodentlig nødt til i henhold til den praksis, der nu engang er indarbejdet herinde, men vi er helst fri for at skulle ulejlige os i anledning af en dagsorden, som er så overflødig som den.

Så er der handelsministeren. Han holdt en kort, efter min mening ikke indholds-